

Sygn. akt I C 178/21

Dnia 14 maja 2021r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

Protokolant: st. sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2021r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko B. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. C. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4.500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) od dnia 12 grudnia 2020 roku do dnia 8 stycznia 2021 roku,

II. w pozostałej części postępowanie umarza,

III. zasądza od pozwanej B. C. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem pozostałej części kosztów procesu,

IV. zwraca powodowi Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem połowy opłaty od pozwu.

Z:

- 1) odnotować wyrok,
- 2) kal. 7 dni,
- 3) po prawomocności wykonać pkt IV wyroku.

Dnia 14 maja 2021r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 178/21 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z 14 maja 2021r.

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., w pozwie wniesionym dnia 7.01.2021r., domagała się zasądzenia od pozwanej B. C. kwoty 4.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 12 grudnia 2020r. do dnia zapłaty, ponadto zasądzenia kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2-5).

W uzasadnieniu wywodziła, że pozwana w dniu 10 października 2020r. w R. na skutek niezachowania należytej ostrożności uderzyła w zaparkowany pojazd marki S. o nr. rej. (...) a następnie zbiegła z miejsca zdarzenia. W toku

przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wartość szkody w pojeździe S. została wyliczona na kwotę 4500,64 zł i taka też wypłacona poszkodowanemu.

Z uwagi jednakże na okoliczności zdarzenia i zachowanie sprawcy, stronie powodowej przysługuje względem pozwanej roszczenie o zwrot odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku ze szkodą. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 30 października 2020r. kiedy nastąpiła wypłata świadczenia. Termin naliczania odsetek rozpoczął się w pierwszym dniu roboczym następującym po upływie terminu zapłaty wskazanym w wezwaniu.

W dniu 27 stycznia 2021r. został wydany nakaz zapłaty, sygn. I Nc 137/21 (k.43).

Pozwana B. C. w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła, iż w dniu 7.01.2021r. uregulowała zobowiązanie główne w kwocie 4.500 zł oraz koszty procesu w kwocie 1.017 zł. Oświadczyła, że nie sprzeciwia się żądaniu w zakresie odsetek (k.57, k.82).

Pismem z dnia 5 marca 2021r. strona powodowa, oświadczyła iż cofa żądanie w zakresie kwoty 4.500 zł, aczkolwiek nadal popiera powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanej odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 12 grudnia 2020r. do dnia 8 stycznia 2021r. (data wpływu środków) a nadto kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego (k.63).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.10.2020r. około godz. 15:50 w miejscowości R. na parkingu sklepu (...) kierująca samochodem marki S. (...) o nr. rej. (...) – B. C. najechała na zaparkowany pojazd marki S. (...) o nr. rej. (...) należący do K. S. i następnie oddaliła się miejsca zdarzenia. Wskutek kolizji uszkodzeniu uległ zderzak tylny i błotnik tylny lewy w pojeździe K. S..

Po ustaleniu sprawy przez funkcjonariuszy policji, na podstawie materiału filmowego z kamer przemysłowych sklepu, pozwana została ukarana mandatem karnym.

Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych OC w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowody: niesporne a nadto notatka policyjna – k.17, potwierdzenie okoliczności zdarzenia – k. 17)

Wobec uszkodzenia pojazdu, poszkodowany w dniu 22 października 2020r. dokonał zgłoszenia szkody stronie powodowej.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, ostatecznie ubezpieczyciel ustalił, że wartość szkody wynosi 4.500,64 zł (koszt naprawy pojazdu).

Decyzją z dnia 28 października 2020r. strona powodowa przyznała odszkodowanie w kwocie 4.500 zł, które 30 października 2020r. zostało wypłacone poszkodowanemu.

(dowody: niesporne nadto przyjęcie zgłoszenia – k. 21-24, decyzja z 22.10.2020r. – k.25-27, kalkulacja – k. 35, decyzja z 28.10.2020r. – k. 44, potwierdzenie przelewu – k.45).

W dniu 11 listopada 2020r. strona powodowa wezwała pozwaną do zwrotu wypłaconego poszkodowanemu świadczenia. Mimo „odwołania” sprawy, podtrzymano stanowisko. Pismem z dnia 10 grudnia 2020r. ponowiono wezwanie.

(dowód: niesporne a nadto wezwanie z 11.11.2020r. – k.46 wraz z potwierdzeniem odbioru – k.47-48, odwołanie z 18.11.2020r. – k.49, pismo z 17.12.2020r. – k.51)

Po wniesieniu pozwu w przedmiotowej sprawie, pozwana w dniu 8 stycznia 2020r. (data księgowania na rachunku bankowym powoda) wpłaciła na rzecz powoda kwotę 4.500 zł.

Następnie w dniu 22 kwietnia 2021r. pozwana dokonała zapłaty 1.017 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(dowód: potwierdzenie przelewu na kwotę 4.500 – k. 58, potwierdzenie przelewu przychodzącego na kwotę 4.500 – k.66, potwierdzenie przelewu kwoty 22.04.2021r. – k.80)

Powyższy, niesporny stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący zbiegł z miejsca zdarzenia. (art. 43 pkt. 4 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (2003.124.1152 ze zm.).

W przedmiotowej sprawie okoliczności zdarzenia z dnia 10.10.2020r. nie były sporne i tym sam fakt zbiegnięcia z miejsca zdarzenia przez pozwaną, co wypełniało przesłanki z art. 43 ust. 1 cyt. ustawy. Ubezpieczyciel ustalił i w dniu 30.10.2020r. wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu za uszkodzenie pojazdu. W tym dniu więc stało się wymagalne roszczenie ubezpieczyciela w stosunku do pozwanej. Pozwana również i te okoliczności przyznała, a już po złożeniu pozwu, 8 stycznia 2020r. uregulowała należność główną.

Zgodnie z art. 355 k.p.c. jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne, Sąd umorzy postępowanie.

Jak ustalono w niniejszej sprawie, strona powodowa ostatecznie cofnęła pozew w zakresie kwoty 4.500 zł, przed skierowaniem sprawy na rozprawę (art. 203 § 1 k.p.c.). Sąd również uznał, iż w rozpoznawanej sprawie brak jest podstaw pozwalających na przyjęcie, iż cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego, czy też zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), a zatem należało przyjąć, że strona powodowa ze skutkiem prawnym dokonała tej czynności.

Z przytoczonych zatem względów, postępowanie co do kwoty 4.500 zł należało umorzyć, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku, w oparciu o wyżej powołane przepisy.

Wobec tego, iż powód podtrzymał żądanie w zakresie odsetek a pozwana uznała roszczenie (art. 213 § 2 k.p.c.), Sąd w punkcie I, na zasadzie art. 481 k.c., zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4.500 zł liczone od 12 grudnia 2020r. (pierwszy dzień roboczy następujący po upływie terminu zapłaty wskazanego w wezwaniu) do dnia 8 stycznia 2021r. (data uznania środków na rachunku bankowym powoda) – pkt. I wyroku.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punktach I i II wyroku.

Wobec cofnięcia pozwu po wysłaniu odpisu pozwu pozwanej a przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana, zgodnie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd, w punkcie IV wyroku, z urzędu, zwrócił powodowi połowę uiszczonej opłaty od pozwu tj. kwotę 200 zł.

Co do zasady w razie cofnięcia pozwu to stronę pozwaną uważa się za wygrywającą proces. Jednakże w sytuacji, kiedy nastąpi zaspokojenie roszczenia powoda już w trakcie procesu, jak w niniejszej sprawie, to pozwana jest stroną przegrywającą zobowiązana do zwrotu kosztów (orzeczenie SN z dnia 21.07.1951r., C 593/51, Lex nr 160169, orzeczenie SN z dnia 24.11.2017r., III CZP 67/17, Lex nr 2418075, orzeczenie SN z dnia 12 kwietnia 2012r., II CZ 208/11, Lex nr 1214570). Na koszty strony powodowej złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 900

zł ustalone w oparciu o § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018 poz. 265 t.j.), pozostała część opłaty od pozwu w kwocie 200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnika – 17 zł. W dniu 22 kwietnia 2021r. pozwana jednakże uiściła bezpośrednio stronie powodowej kwotę 1.017 zł tytułem kosztów postępowania, czego dowodem jest znajdujące się w aktach sprawy potwierdzenie przelewu (k.80). W konsekwencji, na zasadzie art. 98 k.p.c., należało zasądzić tylko różnicę w kwocie 100 zł, o czym orzeczono jak w pkt. III wyroku.

Mając na uwadze powyższe, na zasadzie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni

N., 9 czerwca 2021 r.

Sędzia Grażyna Poręba